

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **D. B.**, zastoupeného Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2013, čj. OAM 266/ZA-ZA02-K01-2013, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 3. 2014, čj. 28 Az 22/2013 – 44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému advokátovi žalobce Mgr. Janu Urbanovi **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 4114 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 18. 11. 2013, čj. OAM-266/ZA-ZA02-K01-2013, žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

II.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji rozsudkem ze dne 26. 3. 2014, čj. 28 Az 22/2013 – 44, zamítl. Rozsudek krajského soudu, stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, je dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost zcela odkazuje.

III.

3. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s.

4. Stěžovatel namítl, že se krajský soud řádně nevypořádal s námitkou opakovaného porušení § 2 a § 3 správního řádu žalovaným, který nedbal své povinnosti zjistit řádně stav věci. Soud pouze zopakoval tvrzení žalovaného, aniž by provedl vlastní hodnocení. Z napadeného rozsudku proto není zřejmé, jak se soud vypořádal s žalobními námitkami.

5. Správní řízení bylo zatíženo vadou ve smyslu § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., protože žalovaný neopatřil dostatek relevantních podkladů, ale vyšel pouze z obecných informací, které se netýkaly české menšiny v Srbsku. V důsledku nedostatku podkladů žalovaný ani soud neměli objektivní možnost posoudit ohrožení života nebo hrozbu jiné vážné újmy, kterým by byl stěžovatel vystaven v případě návratu do země původu.

6. Krajský soud se dostatečně nevypořádal také se skutečnostmi, které odůvodňovaly udělení humanitárního azylu. Stěžovatel nesouhlasil, že u něj nebyl dán důvod hodný zvláštního zřetele. Opakovaně totiž poukázal na svou vazbu k České republice, která vychází ze skutečnosti, že Česká republika byla domovskou zemí jeho dědečka. V zemi původu naopak stěžovatel nemá žádné sociální vazby.

7. Přesah vlastních zájmů a dopad do svého hmotněprávního postavení stěžovatel spatřoval v nedostatečném vypořádání svých žalobních námitek krajským soudem.

IV.

8. Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti plně odkázal na své rozhodnutí a rozsudek krajského soudu.

V.

9. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (blíže viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura zdejšího soudu poskytuje na námitky stěžovatele dostatečnou odpověď.

10. Nejvyšší správní soud se podrobně vyjádřil k podmínkám, které je třeba kumulativně splnit pro udělení mezinárodní ochrany (viz např. rozsudky ze dne 28. 11. 2008, čj. 5 Azs 46/2008 – 71, či ze dne 31. 10. 2008, čj. 5 Azs 50/2008 – 62). S ohledem na obsah spisu a s ním spojená skutková zjištění Nejvyšší správní soud neshledal při posouzení těchto podmínek žalovaným ani krajským soudem zásadní pochybení, která by mohla mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. K námitce nesprávného posouzení podmínek pro udělení humanitárního azylu soud doplňuje, že na udělení azylu z humanitárních důvodů není právní nárok a posouzení důvodů tvrzených žadatelem je otázkou správního uvážení žalovaného (blíže viz např. rozsudky ze dne 22. 1. 2004, čj. 5 Azs 47/2003 – 48, či ze dne 11. 3. 2004, čj. 2 Azs 8/2004 – 55).

11. Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

12. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

13. Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 6. 12. 2013, čj. 28 Az 22/2013 – 10, ustanoven zástupcem advokát. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu advokáta částkou 3100 Kč za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) a dále částkou 300 Kč, která představuje paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Výše odměny činí celkem 3400 Kč. Tuto částku pak soud podle § 57 odst. 2 s. ř. s. zvýšil o částku 714 Kč připadající na náhradu daně z přidané hodnoty, kterou je ustanovený advokát z odměny za zastupování jako plátce povinen odvést. Částka v celkové výši 4114 Kč bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. června 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu